

Повечето отъ езицитѣ иматъ обща „първобитна основа“.³¹ Преимуществото на българския езикъ предъ елинския е това, че българскиятъ езикъ е запазилъ първобитното си звукопроизношение³² и така стои близо до санскритския и зендския езици; че при разлагане на българскитѣ думи и корени, езикътъ ни има сжщитѣ коренни слокове, както у староиндийскитѣ езици. Дава примѣри.

По-нататѣкъ. Елинскиятъ езикъ не е първобитенъ, а новъ, съставенъ отъ езицитѣ на разни народи, напр., турско-татарски, староелински, семитски и др. Въ своитѣ историко-филоложки изследвания Раковски винаги цитира стари и нови писатели, историци и филолози грѣцки, френски, нѣмски, руски. Въ „Старина“ говори пакъ за произхода на българското племе. Българитѣ сж потомци на кимбри-тѣ—келтитѣ, дошли въ Тракия нѣколко вѣка преди Христа, и отпосле, подъ име пелазги, даватъ голѣмия народъ българо-славянитѣ; че българитѣ не сж татари, но арийци, славяни, какъвто възгледъ подържа и въ „Нѣколко рѣчи“. Не само това. Името българи открива по следнитѣ факти. Единъ отъ галскитѣ водители (1280 г. пр. Хр.) на име Болгъ, отъ римското